

Jó reménységben legyetek !

„Mindazáltal mostanra nézve is intelek benneteket, hogy jó reménységben legyetek; mert egy lélek sem vész el közületek, hanem csak a hajó...” (ApCsel 27:22).

A fenti igevers egy olyan történetre irányítja a figyelmünket, amelyből kiindulva könnyű párhuzamot vonni akkori és mai idők, események között. Pál apostol egy olyan hajón utazott, amit nem ő irányított, olyan társakkal, akiket nem ő választott, és olyan bajba vitték, amit ő is szeretett volna elkerülni. Rómaiak, zsidók, foglyok és szabadok voltak egy hajóban a hánykódó tengeren. Ennek ellenére, vagy éppen ezért, Isten kegyelme mindannyiukat életben tartotta.

A legválságosabb pillanatban állt elő Pál és a fenti szavakkal biztatta társait. Tehette, mert bízott Abban, aki elhívta őt és hitt Annak, aki nem hagyta magára a halál árnyékának hullámvölgyeiben sem. Én is bízok, én is hiszek az Úr Jézusban, és éppen ezért mondhatom: Jó reménységben legyetek!

„Ő lecsendesítheti a vihart!” – A grafikát készítette: Szekeres Béla (Zilah).

Kiknek szólt, és ma kiknek szól e bátorító szózat?

Szólt zsidónak és rómainak, szabadnak és rabnak, rangosnak és rangon alulinak. Mindenkinek, aki abban a hajóban volt. Egészen pontosan, szám szerint kétszázhetvenhat lélek menekült meg.

Ma is ugyanúgy magára veheti e bátorító üzenetet mindaz, aki egy hajóban evez velünk, mindaz aki Krisztusban van. Senki nem vészett el, csak a hajó. Azért halt meg Jézus, hogy mi életben maradjunk. Neked is szól kedves testvérem e bátorítás. Hidd el! Egyikünk sem vész el, „Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben” (2Kor 5:1).

Milyen időkben, mikor hangzott a bátorítás?

Válságos időkben. Reménytelen időkben. Tombolt a vihar. A hajón lévők sok mindent elveszítettek, már-már éheztek, féltek. Ez új esztendő küszöbén sokan ugyancsak ilyen időket élünk. Gazdasági válság tombol a világban, megszorítások voltak és

lesznek, sok a veszteség kevés a fizetés. Nő a munkanélküliség, egyre kevesebb becsülete van a fizikai munkának, romlik az erkölcs, a bűnözés is növekszik. Bizonytalannak tűnik a jövő.

És mi hívők is sokszor kétségeskedünk, mert tudjuk hogy voltunk sokkal jobban is mind lelki, mind fizikai szempontból. Gyülekezeteink sok helyen fogynak, a taglétszám is csökken. Fiataljaink közül alig van évente egy, akinek elhívása lenne a teljesidejű lelki munkára. Lehangelő idők, nehéz idők ezek. Sokan már-már beletörődnek abba, hogy ez így is marad. DE NEM! „...Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondatott” (25 vers). Pál apostollal együtt én is azt mondom, hogy megtartatunk. Ezért jó reménységben legyetek testvéreim!

Lett eredménye a bátorításnak?

Igen. Mind a hajó parancsnoka, mind a többiek hallgattak Pálra és valamenynyien megmenekültek. Isten bizonyít az övéi mellett. Most is így lesz. Én hiszem és tudom, hogy nem vagyok egyedül. Többen vagyunk, akik valljuk

hogy megdicsőíti magát az Úr bennünk ebben az esztendőben, minden támadás és nehézség ellenére.

Lesz ugyan veszteség és nehéz pillanat több is, de nem maradnak el a győzelmek sem. Hallelujah! Lelki szemeim előtt már látom azon társaimat akik a próbák, a veszélyek ellenére sem veszítik el nyugalmaikat, sőt még ilyen időkben is hálát adnak. Látom azokat a lelki munka iránt most még közömbösnek tűnő fiatalokat, amint betölti őket a Lélek és megtelnek erővel, örömmel, mentő szeretettel. Látom azokat a lelki rabokat, akik még megkötözöttek, de már hullik róluk a kötelék, mert az Úr nekünk adta őket ajándékba.

Az Úr Jézus le fogja rontani az ördög munkáját ebben az esztendőben. A mi neveink fel vannak írva a mennyben (Lk 10:20). Ezért hát jó reménységben legyetek testvéreim!

A reménység nem szégyenít meg 2012-ben sem! Induljunk hát jó reménységgel ennek az esztendőnek! Jézussal győzni fogunk!

Áldassék az Ő szent neve! Ámen!

VERESS EFRAIM lp. Érszöllős

Évfordulók 2012-ben

170 éve (1842) született és 150 éve (1862) merítkezett alá Meyer Henrik

150 éve (1862) született Kerekes Bálint

100 éve (1912) született Dénes Ferenc

100 éve nyitották meg az imaházat:

Ágyán (június 2.), Érszőlősen (június 6.), Nagyváradon (június 31.), Kalotaszentkirályon (október 27.), Szilágynagyfaluban (december 25.).

100 éve (április 5.) a Szabad Baptista Szövetkezet (=Bihar-Szilági Szövetkezet Bihardiószegen).

100 éve alakult meg a Székelyföld első énekkara Kovásznán (Molnár Károly).

90 éve (1922. dec. 29) alakult meg az Ifjúsági Szövetség (elnök: Molnár Károly, titkár: Kőrössi Béla).

90 éve (1922) alakultak meg az első nőegyletek és leánykörök Gill és Emma Everett közreműködésével.

90 éve (1922) csatlakoztak az erdélyi magyar baptisták a Baptista Világszövetséghez.

520 éve született Georg Blavrock (1492-1536) svájci anabaptista gyülekezetszervező.

400 éve hunyt el John Smith, ugyanekkor Thomas Helvys megalapítja az első baptista gyülekezetet Londonban (kb. 30 tag).

390 éve (1622. június 4.) adott Bethlen Gábor menlevelet az anabaptistáknak, akiknek első nagy csoportja decemberben megérkezett Alvincre.

130 éve alakult meg a gyülekezet Pusztaiújlakon (1882).

100 éve (1912. június 6.) merítette alá Kornya Mihály a szilágyszéri gyülekezet két alapító tagját 32 fehér ruhás között Szilagyballán.

100 éve merítette alá Erzse János a sepsiszentgyörgyi gyülekezet alapító tagjait (18 személy).

10 éve költözött a Teológia Nagyváradra nyolc évi kolozsvári működés után.

Összeállította: **KISS LEHEL** levéltáros

Herjeczki Géza: VÁRJ MÉG! c. verseskötetéből

„ÍMÉ NYITOTT AJTÓT ADTAM ELÉD”

(Jel 3:8)

Valahogy jobban esik
zörgetni
sírní
erőlködni
mint egyszerűen belépni
valahogy könnyebb vissza
mint előre nézni
valahogy jobban esik
otthon maradni
mint a szomszédba bekopogni
valahogy könnyebb utat keresni
mint ismeretlen útra kelni
de ha megfogod a kezünk
már nem ellenkezünk
nyitott ajtókon át
Veled minden hova elmegyünk
(1981)

A GENEZÁRET TAVÁNÁL

lehet hogy Te is meg-megpihentél
itt a tó partján Uram
feledve csodavárókat
poros utat
gyötrő vitatkozást
segíts hát engem is tovább
adj új erőt
s mondjad hogy merre menjek
(1985, Tibériás)

„HOZZÁTOK ŐT HOZZÁM!”

(Mk 9:19)

Sokáig úgy csináltunk,
mintha minden rendben lenne:
„Ó, nincs semmi baj”
mondtuk magunknak,
mondtuk másoknak is,
s a szívünk fájt tovább.
Aztán megpróbáltuk ezt is, azt is,
megoldást kerestünk itt is, ott is,
de csak új sebeket szereztünk,
nem gyógyulást.
Hogy miért nem mentünk
mindjárt Hozzád?
.....
Nézd, végre itt vagyunk.
Reményünk fogytán,
hitünk is kevés.
Könyörülj rajtunk!
(1985)

TÖBB ERŐT...

Ha az új
évben ilyen
hitből,
reménységből
és szeretetből
merítenénk,
melegebb
otthonaink,
gyülekezeteink
lennének,
harcainkban
nem
vallanánk
annyiszor
kudarcot,
és családunk
előtt „gyengén
is erősek”
(2Kor 2:10)
lehetnénk.

Év vége fele közeledve a kimerültség tipikus jeleit észleltem magamon. Az elmúlt év sok terhet hozott az örömek mellett. Kértem az Urat, adjon erőt. Ahelyett, hogy egy természetfölötti érzést kaptam volna, mely továbblendít a holtpontra, telefonhívás érkezett: édesanyámat elütötte egy autó. A nap végén úgy láttam, nekem kell most ott lenni mellette. A hosszú út alatt, vezetés közben, Istennel beszélgettem. Megértettem, hogy az én Atyám legjobban tudja mikor kell pihenés az erő visszanyeréséhez, s mikor kell még több harc, hogy az erőm gyarapodjon. Újból megtapasztaltam, hogy mindenre van erőm a Krisztusban. Mi mindenre? Erő az imaélethez, a lelki harcokhoz, a szolgálathoz, napi rutinokhoz, nem várt események megéléséhez és mindezekben a kitartáshoz, hogy életünkön át tartson erőnk. (5Móz 33:25).

Van hamis erősség is. Márta és Mária története tanít minket, hogy mi a fontosabb, mert az elfoglaltság becsapós dolog. Erős nő az, akinek az elfoglaltsága nem cél, hanem eszköz. Nem a munkából nyeri az erejét, hanem a munkához, és bármikor le tud mondani elfoglaltságáról, hogy a fontosabbra, a Krisztussal töltött személyes csendességre áldozzon.

Egy másik hamis erősség a pénzszerezés. Dolgozni csak azért, hogy még több legyen, gondolva, hogy így többet adhatunk a családnak, nem hozza közelebb egymáshoz a családtagokat. A pénz nem szül erős családokat, viszont áldottak az erős családi kötelékek!

Hamis erősség lehet a nőknél a szépség. Csalóka a báj, mondja a Biblia. A világ viszont mintha első helyre tenné ma a kirakatot, a reklámot, a külsőt. Ne engedjük, hogy becsapjon az ördög. Emelkedj felül a testiességen, legyenek magasabb mércéid. Az Urat félő asszony a dicséretre méltó!

Nem utolsó sorban ott vannak a kedvtelések, mint energiaelszívók, ha felborul az egyensúly és nem a megfelelő időben és mértékben kapnak helyet: filmek, tévé, internet, kézimunka, sport, s a sor itt nem ér véget.

Manapság erős asszonyok is kerestetnek a férfiak mellett. Akik erősek Krisztusban elsősorban arra, hogy önmagukat megtagadják. Eszter azt mondta, mikor népéért közbenjárt: „*ha elveszek, hát vesszek el*” (Eszter 4:16). Kész volt elsősorban önmagát legyőzni, eszköz lenni mások megmentésében. Így nyert **reményteljes** jövőt népével együtt.

Ruth **szeret**ben volt olyan erős, hogy az egész család sorsát meghatározta. „*Csak hűséggel*” szeretett. (Ruth 1: 14-18) Ilyen egyszerű sokszor az erőforrás.

Debórának **hite** volt. Hitt a győzelemben, és szívesen segített a harcban. (Bírák 4:9) A szívesség, az engedelmisség több az emberi erővel meghozott áldozatoknál.

Kedves lányok és asszonyok! Ha az új évben ilyen hitből, reménységből és szeretetből merítenénk, melegebb otthonaink, gyülekezeteink lennének, harcainkban nem vallanánk annyiszor kudarcot, és családunk előtt „gyengén is erősek” (2Kor 2:10) lehetnénk.

Hitben, reménységben és szeretetben gazdag évet kívánok!

BUDAI EVÓDIA, a nőszövetség elnöke

Diakónusavatás és hálaadás

Kettős ünnepre került sor november 16-án Székelykeresztúron. A délelőtti istentisztelet keretén belül két szolgálattevő testvér: **Kiss József** és **Vékás Zsolt** diakónussá való felavatására, délután pedig hálaadó ünnepélyre került sor.

Kiss József (bal oldali fotón) és Vékás Zsolt avatása, az imádkozók (balról jobbra): ifj. Veress Ernő, Borzási Gyula, Kelemen J. Sándor, id. Máté Zoltán és id. Veress Ernő.

Örömmel jöttek a testvérek a körzetből és a szomszédos körzetek gyülekezeteiből, hogy együtt örvezzünk az Úr előtt. Jó volt újra tudatosítani magunkban azt az igazságot, hogy gondol ránk az Úr, törődik velünk, és ez így lesz a jövőben is, valljuk a zsolta-rossal együtt.

Kiknek ad Isten megbízást?

A délelőtti folyamán, az imaórán Kelemen Sándor marosvásárhelyi lelkipásztor, és id. Máté Zoltán gyülekezeti vén buzdított bennünket imára. Testvéreink rámutattak arra, hogy életünk csak akkor lehet gyümölcsstermő élet, ha Isten él bennünk. Ahhoz pedig, hogy Isten élhessen bennünk, az énnék meg kell halnia. Isten megismerése nincs nemhez, ranghoz kötve, bárki megismerheti Őt, ha megalázkodik előtte. Isten azoknak az embereknek ad megbízást, akiknek a szívét hozzá hűnek találja, a hűség pedig az, amikor Istent találjuk egyedül Őnak, hozzá vonzódunk egyedül.

A szolgáló keresztyén élete

Az ünnepi istentiszteleten Borzási Gyula lp., a székelyföldi missziókerület elnöke szolgált alkalmi igével az 1Tim 3:1-13 alapján. Testvérünk rámutatott arra, hogy mi abban a korban élünk, amikor Krisztus az ő országát építi. A gyülekezet, a Krisztus teste egy élő szervezet, melyben mindenki fontos, azonban vannak olyanok, akikre Isten különös munkát bíz. Már kezdettől fogva Istennek gondja volt arra, hogy az ő népe között olyan vezető emberek legyenek, akik eleget tesznek bizonyos feltételeknek, amiket Isten állított fel az Ő igéjében.

Az ige alapján érthető tanítást hallhattunk arról, hogy milyen kell legyen az Isten gyülekezetében szolgálatot teljesítő keresztyén ember személyes élete, családi élete, valamint hitélete.

Ezt követően került sor Kiss József és Vékás Zsolt testvérek bizonyágtevésére, valamint az avatóbizottság kérdéseinek megválaszolására. Az avató bizottság tagjai Borzási Gyula, Kelemen Sándor, id. Máté Zoltán, id. Veress Ernő és ifj. Veress Ernő testvérek voltak.

Az együtt elfogyasztott finom ebéd után, a délután folyamán ünneplésünket hálaadó alkalommal folytattuk. Alkalmi igével id. Veress Ernő testvér szolgált. Szolgálatában rámutatott a folyamatos imaélet szükségességére. A folyamatos imaélet állandó kapcsolatot jelent Istennel, ami feltétele annak, hogy hálás életünk legyen. Ha a folyamatos imaéletünk igazi, akkor leszünk Istennek hálás gyermekei. Folyamatosan el kell mondanunk Istennek, hogy „*ne vigy minket kísértésbe*”, mert akkor lesz igazi az örömünk.

Amiért hálásak lehetünk Istennek

Hét dologról hallhattunk, amiért hálásak lehetünk Istennek:

- az életért, az újjászületésért;
- a gyülekezetért, ahova engem is beépített;
- a családjáért, ahol megszülettem, a szeretetközösségért, ahol nevelkedtem;
- a barátokért;
- az ellenségért, ami nem tetszik nekem;
- a nekem kellemetlen dolgokért;
- a mennyországért, ahová nemsokára beköltözünk.

Mindezek mellett hálásak vagyunk az Úrnak a drága üzenetekért, az elhangzott élő bizonyágtevésekért, a fúvóskar szolgálatáért, felavatott testvéreinkért, akiknek életére ezúton is kérjük Istenünk gazdag áldását.

VERESS TERÉZIA, Székelykeresztúr

Küldetésünk Róla szól

Immár harmadik évben tartottunk „Lányok-asszonyok” konferenciát. Az előző kettő témái a Közbenjárás és a Kapcsolatok voltak, most pedig a Küldetés. Bibliai nők életének történeteiből tanultuk a közbenjárást másokért, kapcsolataink menedzselését és küldetésünk teljesítését.

Az idén Debóra személye kapcsán kerestük küldetésünket. Míg hangzott az előadás, ki ki a maga küldetését kereste. Aki megtalálta, az jó tanítást kapott arról, hogy a ma asszonya miként tudja még jobban elvégezni a rá váró feladatokat. Október 22-én Nagyváradon, november 19-én Perecsenben találkoztak a missziókerületek nőtestvérei – alkalmanként kb. 400-an.

Debóra a helyén volt a világban

Debóra személyéről dr. Szász Erzsébet tartott előadást mindkét helyszínen. Hallottunk arról, hogy az akkori időszak, a bírák kora, amikor „mindenki azt tett, amit akart”, nagyon is hasonlított a maihoz. Ennek egyenes következménye volt a bűn és a büntetés – a környező pogány népek által való nyomorgatás. Ma nincsenek kananeusok, sem filiszteusok, de van anyagi válság, időkrízis, értékválság. Debóra azonban helyén volt a világban. A kanaánita Jábin nyomorgatása idején segítette népét, annak ügyes-bajos dolgaiban. Átadta Báráknak Isten üzenetét, indulni kellett a harcba. Amikor Bárák jelezte, hogy nem indul Debóra nélkül, Debóra szívesen vállalta ezt is népéért.

Az előadó élénk tárta egy másik nőnek, Jáhelnek a személyiségét is, aki másként volt hasznos. Otthon maradt, tejet adott Siserának, majd mivel Isten kezébe adta azt, feladatát csendben elvégezte. Isten vezetett akkor is a harcot, Ő rettentette meg az ellenséget... Jó volt újra olvasni a Debóra és Bárák énekét. Debóra Izráel anyjának nevezi magát, és a népről megjegyzi, hogy „önként kelt fel a harcra”.

A perecseni találkozón

jelen volt Bonnie és Floyd Parker is, akik Debóra személyével kapcsolatban hangsúlyozták: az elhívás nem rólunk szól, hanem Istenről; Isten népének történelme a hit és a félelem közötti harc történelme – és az ma is.

Különösen jól hatottak ránk a biznyságtételek. Köztünk élő nők szóltak Isten segítségéről, átformáló erejéről – Nagyváradon: Líztes Piroska (Békés) és Marton Katalin

(Nvárad), valamint a Marosvásárhelyen tanuló Sükösd Andrea és Lázár Júlia, Perecsenben pedig Virág Györgyike (Nagybánya), Tóth Gabriella (Érmihályfalva).

Ebéd előtt még sor került 5 szemináriumra, amelyeken a beteglátogatásról, a bibliatanulmányozásról, a lányok és fiatalasszonyok kihívásairól, valamint a speciális helyzetben élő emberek felé való szolgálati lehetőségről hallottunk.

Ebéd után aktív pihenés következett: tanultuk a foltvarrást, adventi karácsonyi díszek készítését, sőt voltak ügyes asszonyok, akik a „semmiből valamit fabrikáltak”, vagyis az értéktelennek tűnő anyagok okos felhasználására tanították társaikat.

A házigazdák jó szervezése

Mindkét helyen látszott, hogy a házigazdák: Giorgiov Ruth, Halász Irénke, Borzási Márta (és a többiek) jó szervezést végeztek. Nagyon finom

volt az ebéd. Köszönjük szépen a nagyváradi és a perecseni nőtestvérek fáradozását.

Beszámolómból sok minden elmaradt. Nem tudtam felsorolni a névtelenül elvégzett sok-sok munkát, a találkozókért elmondott imákat, az éneklést vezetőik nevét. Úgy volt mindkét helyszínen, mint ahogy az asszonymunkával szokott lenni: „Ha minden rendben van, nemigen veszik észre, ki tette, de ha valami nincs elvégezve, akkor azonnal meglátszik”. A barátságos légkör, a jól megszervezett program bizonyítéka annak, hogy akik szeretik az Urat és önkéntesen szolgálnak, mint ahogy „önként felkelt” a nép Debóra idejében, azok a mai időkben is „ragyognak, mint a felkelő nap az ő erejében”.

Az élet, és benne a küldetésünk nem rólunk, hanem Róla szól. Eszter, Ruth és Debóra Istene segítsen bennünket is, a mai korban ezt hűségesen teljesíteni.

BÁLINT PÁLNÉ IBOLYA

A felvétel a Nagyvárad-belvárosi imaházban tartott konferenciáról készült.

Hadadnásd – Gyönyörű időben, sok felőlről érkezett vendégekkel telt meg imaházunk szeptember 18-án, amikor hét fehér ruhás pecsételte meg döntését Istenünk mellett. Hatan a helyi gyülekezetből és egy a széri gyülekezetben felnőtt fiatal vallotta meg Isten és emberek előtt, hogy megismerte Krisztust mint személyes Megváltóját. Az imaáhitaton szolgált Híri János tv. Érszöllősről, Antal Kele-

men tv. Szérből és Sipos József tv. a helyi gyülekezetből. Az alkalmi igehirdetést Veress Efraim lp. testvér végezte a Mt 22:1-14 igeversek alapján. Egy gondolat nagyon megragadta szívemet, amely így hangzik: „Imádkozom érted, hogy amikor te nem tudsz vigyázni magadra a kísértéssel szemben, akkor az Úr vigyázzon rád”. Ez által felhívta figyelmünket arra, hogy mennyire fontos imádkozni azokért a

személyekért, akik Istent keresik.

A bemerítést gyülekezetünk ügyintéző lelkipásztora, Módi Miklós végezte.

A képen balról jobbra: Veress Efraim lp., Sipos Tábita, Kasza Debora, Papp Éva Erika, Papp Szende Hortenzia, Módi Miklós lp., Antal Anita, Vincze Gerlinde, Kürti Bernadett és Kaszta Ferenc, gyülekezetünk diakónusa. Isten áldása kísérje életük minden napját. *(Vincze Noémi Ruth)*

Asszonyvásár – Október 9-én kilenc fehér ruhás vallotta meg hitét engedelmeskedve Megváltónk parancsának, akik az asszonyvásári cigány gyülekezet első tagjai. Nagy volt az öröme, nemcsak a fehér ruhásoké, hanem azoké is, akik az ígét hintették és fáradoztak azon, hogy az asszonyvásári cigány emberekhez is eljusson az evangélium. Külön

élmény és felemelő érzés volt hallgatni a krasznai cigány testvérek énekarának szolgálatát. Jó volt látni, ahogy magyar és cigány testvérek együtt szolgáltak Isten dicsőségére. Az alkalmi és figyelmeztető ígét Kiss Zoltán krasznai lelkipásztor hirdette az 1Kor:10:1-11 alapján. A bemeríteteket a cigánymisszió részéről bátorította még igei üzenettel Kőszegi

Dániel és Dan László, majd köszöntések hangoztak el, a helybeli magyar gyülekezet részéről Szabó András lp., a református egyház részéről Székely István lelkész, és a jelenlevő holland testvérek részéről Marten Crowntól. Mindenki kívánta az új tagok számára Isten áldását és kitartást. A bemerítést Papp László lp. végezte. Az Úr tartsa meg a fehér ruhásokat! *(P.L.)*

Szilágybagoson – szeptember 11-én tartottunk bemerítési ünnepet. A szép eseménynek egyik jelentősége az, hogy gyülekezetünk három taggal növekedett, a másik pedig, hogy az ünnepség az új imaházban volt megtartva.

Még sok munka van az új épületen, de a gyülekezet nagy lelkesedéssel vállalta, hogy már ebben az évben a bemerítés itt történjen. A vendég igehirdető Pardi Félix kémeri lelkipásztor volt.

A képen (balról jobbra): Pardi Félix, Molnár Kriszta, Jankó Noémi, Molnár Edina és Szekrényes Pál.

Hála legyen Istennek a fehérruhásokért, és az új imaházért. **(Sz.P.)**

Derecske – Magyarországon, a romániai határ közelében, Nagykerekiben, a bezáráshoz közel került a baptista imaház, mert már csak egy tagja maradt a gyülekezetnek. De a Jóisten küldött missziós lelkeket a Nagyvárad-belvárosi gyülekezetből (Kulcsár Mihály, Gergely András, Molnár Miklós), akiknek a munkálkodása során a községből hárman megtértek. A bemerítésükre a derecskei baptista imaházban került sor szeptember 11-én. A bemerítést Füstös Gyula ügyintéző lelkipásztor végezte. A fotón (balról jobbra): Füstös Gyula lp., Mikola Károlyné (Derecske), Moczok Miklósné, Szakál Károlyné és Tóth István (mindhárman Nagykerekiből). A Jóisten áldjon meg minden lelket, akik imában és a misszió által támogatják az ottani kis gyülekezetet. **(Bodor Erzsébet, Nagyvárad – Budapest, Pesterzsébeti gyül.)**

Szilágyosomlyó – A szilágyosomlyói magyar baptista gyülekezet, és sok-sok vendég, örömmel gyülekezett össze a bemerítési istentiszteletre október 2-án. Farnas Ruth és Danila Bianca a bemerítkezés által megpecsételték a Jézus Krisztusba vetett hitüket. Isten áldott igéjét Borzási István lp. és Rev. Keith Noldt (Ausztrália) hirdették az ApCsel 8:26-39 alapján. A bemerítést a helybeli lelkipásztor, Szekrényes Pál végezte. Isten áldása gazdagon kiáradt minden jelenlevő életére.

A képen balról-jobbra: Szekrényes Pál, Farnas Ruth, Rev. Keith Noldt, Danila Bianca és Borzási István látható. **(Sz.P.)**

„Meddig terhelhető a lelkipásztor – avagy hogyan viseljen gondot önmagára és a nyájra?”

Isten kegyelméből november 11-13 között került sor az esedékes Tiszántúli és Erdélyi Lelkipásztorok Evangélikáló Közösségére. Nagyvarsányban gyülekeztünk és élveztük a helybeli testvérek vendégszeretetét. Örömteli volt csapatunk találkozása és köszöntöttük az utóbbi időben hozzánk csatlakozott kárpát-aljai testvéreket is.

„Meddig terhelhető a lelkipásztor, avagy hogyan viseljen gondot önmagára és a nyájra?” – erre a kérdésre keresték a választ két

előadásban is testvéreink. Először Nagy István Szilágynagyfaluból a lelkipásztor terheléséről beszélt, majd Kiss Zoltán a téma második részét fejtegette, gyakorlatiasan feltüntetve a gondviselés fontosságát.

Az előadások kapcsán felmerültek kérdések, majd adminisztratív megbeszélés következett. A finom ebéd után eltávoztunk a kijelölt szolgálati helyekre. Este az erdélyi lelkipásztorok a helyi gyülekezetekben hirdették Isten igéjét és voltak áldott közösségben a vendéglátókkal.

Szombaton három kisebb csoportban folyt tovább a Találkozó: Kárpát-alján, a Nyírségben (Mátészalkán) és a Hajdúságban (Hajdúböszörményben). A szombati nap alkalmat adott a közösség gyakorlására, imádkozásra és beszélgetésre. Igyekeztünk megbeszélni a felmerült kérdéseket és egyeztetni látásunkat is. Estére ugyancsak a helyi gyülekezetekben vettünk részt az összejöveteli alkalmakon.

A vasárnap is a szolgálat jegyében telt el. Igyekeztünk több helyen is megfordulni és evangélizálni. Záró alkalmakat tartottunk Újfehértón és Debrecenben a Trinity gyülekezetben. Ezek az alkalmak egyben ünnepek, ahol a környék testvérisége közösen dicséri és szolgálja az Urat. Az újfehértói alkalmon Borzási Pál lónai lelkipásztor hirdette Isten igéjét, a Debrecen Trinity összejövetelen pedig Horváth Ferenc margittai lelkipásztor adta át Isten üzenetét a népes hallgatóságnak.

Ezen a hétfévén megfogalmazódott bennünk, hogy bár életünk, mintha így is túlterhelt lenne, mégis többre van szükségünk: megújulásra. Építő volt egymás szolgálatait hallani, véleményeinket egyeztetni és szeretetben közösséget ápolni. Isten áldását kívánjuk minden helyre, ahol szólt az ige, mindazokra, akik szóltak és mindenkire, akik szolgáltak felénk.

ALBERT ZSOLT *lp.*, Bihar

Résztevők a találkozón 2. napján

„Igyekezz kipróbált emberként megállni az Isten előtt, mint olyan munkás, aki nem vall szegényt” (2Tim 2:15). Ezzel a mottóval tartottak országos konferenciát a nagyváradi roma imaházban október 21-22-én. Kb. 120 roma gyülekezeti szolgálattevő vett részt. Tanítással a köv. lelkipásztorok szolgáltak: Pardi Félix, Péter István, Szűcs Sándor, Szabó László, Kajcza János és Andy Paine misszionárius. A költségeket az angliai testvér missziója, a Damascus Trust és a vendégfogadó gyülekezet állta. Hasznos volt a találkozó, a szervezők tervezik a folytatást.

„Őrálló fújjad a kürtöt!”

Tőtös János ny. lp. közbenjárásával egy kedves találkozó jött létre: október 30-án a szalárdi gyülekezetből jöttek testvérek Kondorosra. Egy régi adósságot törlesztettek vendégeink, ugyanis 1943-ban a kondorosi fúvószenekar erdélyi körúton volt, így szolgáltak Szalárdon is. Ez a szolgálat olyan hatással volt az ottani gyülekezet tagjaira, hogy elhatározták, ők is zenekart alapítanak.

Az egyik bizonyoságtevő testvér, aki akkor 12 éves volt, elmondta, hogy milyen nehéz volt hajdanán a fáradt munkáskezeknek lefogni a billentyűket, de „fűtták a dudát, ahogy tudták”. Az akkor megalakult zenekar taglétszáma megsokszorozódott. Ma középkorú és fiatal testvérekből tevődik össze. A kondorosi fúvószenekar akkori vezetője Vári (Szebegyinszki) János testvér volt, őrá is emlékeztünk. A régi fénykép már csak emlék, a szolgálók átigazoltak az égi zenekarba.

Az imaórávezetők a 103. zsoltár alapján buzdítottak hálaadásra: „az Úr mennyi jót tett velünk, megbocsátotta minden bűnünket, ő szeretettel és

A szalárdi fúvószenekar Kondoroson.

irgalommal teljes”. Nagy Miklós presbiter testvér igehirdetésében elmondta, hogy korunkban a hála divatjamúlt fogalom, ellenben folyik

a zúgolódás, a panaszkodás – ezek a sátán csapdái. Végül testvérünk azzal bátorított: a szolgálatban legyünk hűek! (Ézs 63:9) Az énekesport is erről énekelt: nagy az Úr irgalma népe iránt. A délutáni istentisztelet alapigéi az Ézs 12-ből voltak: „Hálát adok neked Uram, mert bár haragudtál rám, elmúlt haragod, és megvigasztaltál” (1.v.). Elhangzottak bizonyoságtételek és szavak is. A köszöntésekben hangsúlyt kapott a múlt-jelen-jövő helyes szemlélete. „Őrálló, fújjad a kürtöt!” – környezetünkben legyen látható istenfélő, őt magasztaló életünk.

A gyülekezet egy emléklapet kapott a szalárdi gyülekezettől, melyet Elek József zenekarvezető adott át. Ezen a régi kondorosi és a szalárdi fúvószenekar tagjai láthatók. Az ünnepség szeretetvendégséggel zárult.

Örülünk a két gyülekezet találkozásának, és hogy hálás szívvel eleveníthettük fel közös emlékeinket.

V.T.-NÉ, Kondoros

A kondorosi fúvószenekar körülbelül 1947-ben.

GONDOLATOK

Sokan bölcsé lettek volna, ha nem képzeletük volna, hogy máris bölcssek. (Seneca)

Barátokat csak úgy lehet szerezni, ha az ember maga is barát. (Emerson)

Vannak dolgok, melyeket csak az érez, kinek esze, s vannak olyanok, melyeket csak az ért, kinek szíve van. (Eötvös József)

Minden azon múlik, hogy az emberek azt hiszik: van az életben olyan helyzet, amikor szeretet nélkül bánhatunk embertársainkkal; márpedig ilyen helyzet nincsen. (Tolsztoj)

Borzási Pál

A hívő ember jelleme

Szentség, hűség és tisztesség a mindennapokban

Milyen a hívő ember jelleme a mindennapokban? Mindenképpen olyan, hogy azt szentség, hűség és tisztesség jellemzi. Ennek egyik legszebb példáját a Jób könyvének 31. részében találjuk, amelynek alapján a következőket emeljük ki.

** Az év végi missziókerületi konferenciákon elhangzott előadás szerkesztett változata.*

1. Jób jellemes ember volt a szexuális élet területén.

Jób a nők két különböző kategóriájáról beszél: először, sem hajadon leányzóra nem tekintett szemeivel (31,1-4), másodsor, férjhez ment asszony után sem bolondult szívében (31,9-12). Mivel a férfiak könnyen kísérhetőek szexuális szempontból a szemeiken keresztül, Jób mint férfi, elhatározta, hogy épp a szemeivel fog szövetségre lépni, hogy így ott vigyázzon a legjobban, ahol a

legkísérhetőbb az élete.

Valahányszor eddig Jób könyvét olvastam, felfigyeltem, hogy Jób feddhetetlen, igaz, istenfélő, és büngyülő volt. Ezt olvasva így gondolkodtam: „Hát igen, jó volt neki, hisz ő ilyen volt! De én?!” Míg egyszer ráébredtem, hogy ő nem automatikusan lett feddhetetlen. Hozzánk hasonlóan ő is bűnös kívánságokkal megterhelt ember volt,

akinek egyáltalán nem volt könnyű tisztának lennie. Ezért kellett szövetséget kötnie szemeivel!

Hasonlóképpen nekünk is minden nap meg kell tagadnunk minden tisztátalan tekintetet, legyen szó reklámokról, magazinokról, internet oldalról, filmről, vagy gondolatokról. „*Ha pedig a te jobb szemed megbotránkoztat téged, vájd ki azt*” (Mt 5,29).

2. Jób jellemes ember volt a vállalkozói élet területén.

Először, mint üzletember, ő nem csalt az kereskedelemben (31,5-8). Még az adásvételi ügyekben is feddhetetlen volt. Ha ez akkor nagy szó volt, sokkal inkább manapság! Figyeljük meg az 5. és a 6. versek vallomásait: „*Ha én csalárdsággal jártam, vagy az én lábam álnokságra sietett: az ő igazságának mérlegével mérjen meg engem, és megismeri Isten az én ártatlanságomat.*” Amikor mérlegről beszél, akkor piaci tranzakciókról van szó. Jób azt mondja, hogy ha ő csalt volna kereskedés esetén, akkor kész Isten

patika-mérlegére állni és megmérletetni. Olyan nem történt, hogy „*kezeimhez szenny tapadt*” – állítja magáról (31,7). A kelet legnagyobb embere, az akkori világ milliomosa minden vagyonát tisztességesen szerezte, a saját kezével (31,25). „*Igaz mérték, igaz font, igaz efa, és igaz hin legyen közöttetek. Én vagyok az Úr*” (3Móz 19,36).

Másodsor, mint munkáltató, Jób annyira tisztességes volt, hogy átok alatt kijelentette: „*Ha földem ellenem kiáltott és annak barázdái együtt siránkoztak; ha annak termését fizetés*

nélkül ettem, vagy gazdájának lelkét kioltottam, búza helyett tövis teremjen és árpa helyett konkoly!” (31,38-40).

Bár rengeteg cselédje és munkása lehetett, Jób minden egyes embernek tisztességesen megadta fizetését, és soha nem engedte meg magának, hogy saját jövedelmét a munkások bérének rendszeres és időbeni kiadása nélkül élvezze! „*A te felebarátodat ne zsarold, se ki ne rabold. A napszámos bére ne maradjon nálad reggelig*” (3Móz 19,13).

A köd mögött

Sűrű, átláthatatlan köd feküdte meg a tenger vizét egy téli napon. A hajók kormányosai alig láttak néhány métert. Ilyen napon történt sok évvel ezelőtt, hogy két nagy gőzhajó, az Amerikából érkező „Republik” és az Európából induló „Florida” – utóbbi tele kivándorlókkal – összeütközött egymással.

A hajók kapitányai elvesztették minden reménységüket, mikor mindkét hajó süllyedni kezdett. Az egyik hajó távirókészülékén a szélrózsa minden irányába repült a jelentés: „Két hajó veszélyben! S.O.S!” Órákig ült a távirász a készüléke mellett és küldte a segély-

kérő jeleket. A hajó lassan, feltartóztatlanul süllyedt, hiába kíséreltek meg a matrózok mindent. Segítség nem jött s a helyzet mindig reménytelenebb lett.

Tizennégy óra hosszáig tartott ez a nyomasztó, kínos állapot, míg végre a köd oszlani kezdett, szél kerekedett és mikor felderült a nap, akkor a szerencsétlenség helye körül látható volt nyolc hajó – segítségére készen! A süllyedő hajók személyzete, utasai azért veszítették el reményüket, mert nem láttak a köd mögé! A segélykérő jeleket több hajó jelzőkészüléke felfogta és megváltoztatva irányát, azonnal indult a szerencsétlenség helyére. Minden megtörtént a segítségnyújtásra, hiba nem

volt sehol, azonban minden a köd mögött történt... Mikor felderült a világosság, akkor látták csak a bajbakerülteket, hogy mi minden történt értük.

Ha fellebbenne az a függöny, amely eltakarja előlünk, halandó szemünk elől

3. Jób jellemes ember volt a társadalmi élet területén.

Először, Jób alázatosan járt el saját szolgálóival szemben (31,13-15). Ezt mondja: „*Ha megvetettem volna igazát az én szolgálómnak és szolgálómnak, mikor pert kezdtek ellenem: mi tevő lennék, ha felkelne az Isten, és ha meglátogatna: mit felelnék neki?*” (13). Ezek szerint Jóbot valamelyik szolgálója beperelte a bíróságon. Azonban a tárgyaláskor derült ki, hogy nem Jóbnak, hanem a szolgálóknak van igaza. Erre a híres Jób, kelet legnagyobb fia megalázta magát, elismerte szolgálójának igazát és a saját vétkeit! Mit tanulhatunk mi ebből? Hát azt, hogy Jób feddhetetlensége nem abban állott, hogy ő nem követett el bűnt. Ő azért volt feddhetetlen, mert amikor vétkezett és megvádolták, fejet hajtott, beismerte és ő is megfedte magát! Figyeljük meg, mit mond: „*Ha emberi módon eltitkoltam vétkeimet, keblembbe rejtve bűnömet, bizony akkor tarthatnék a nagy tömegetől...*”

(31,33). Amikor Jób vétkezett, akkor azt nem takarta el emberi módon, vagyis Ádámhoz hasonlóan, s nem bűjt vele Isten elől „fák” mögé, hanem őszintén bevallotta és világosságra hozta. (Persze, az ő szenvedésének semmi köze nem volt a korábban megvallott bűneihez). Mivel azonban Jób feddhetetlensége nem jelentett tökéletességet, nekünk sem kell meglepődnünk azon, ha néha hívő emberek, akár magas pozícióban levő keresztyének is, tévednek vagy vétkeznek. Bárcsak soha ne vétkezne senki! De ha mégis megtörténik, arra figyeljünk, hogy az illető atyafi a bűn felfedése után megalázkodik-e, vagy sem. Ha ő is feddi magát bűnbánattal, akkor a másiktól jövő további feddés már haszontalanná válik, netalán vétékké. Ilyenkor a feloldozásnak és védelmezésnek kell jönnie. „*Mert ha mi ítélnénk magunkat, akkor nem ítéltetnénk el*” (1Kor 11,31).

Másodszor, Jób irgalmasan járt el a társadalom szegényeivel szemben (31,16-23.31-32). Vallomásaiból megtudjuk, hogy a szegények kívánságát nem tagadta meg, az özvegyek szemeit nem engedte epedni, a mezítelent gyapjával felruházta, a jövevényt házába befogadta, az árvát pedig megetette, felnevelte és vezette. Sőt, még védelmezte is az árva ügyét a bíróságon, (a „*kapuban*” 21. v.).

Ezek a jellemvonások tehát túlmennek az előző eseten, amikor Jób megadta pereskedő szolgálójának a jogi úton követelt igazát. Itt most azokkal jár el tisztességesen minden nap, akik tőle semmit sem igényelhetnek jogilag, hanem csak könyörögnek és kéregetnek, kizárólag Jób jóindulatára apellálva. Jób pedig felettébb irgalmas, bőkezűen adakozó, együtt érzően könyörületes volt.

4. Jób jellemes ember volt a vallásos élet területén (31,24-31).

Az ember vallásossága egyszerre megnyilvánul abban, hogy kitől mit vár hittel és hogy ugyanilyen hittel kinek mit ad. Először, kitől mit várt Jób? Az Ige azt mondja, hogy ő nem aranyba vetette reménységét, s nem bálványistenekbe bizodalmát, hogy azoktól várjon megtartást vagy áldást. Mivel ő az élő Istenben bízott (31,24-27), ezért miután minden gazdagságát, jószágát, gyermekeit, sőt egészségét is elveszítette, neki még mindig volt hite és reménysége. Hogyan? Úgy, hogy ő nem földiekben reménykedve várta a megtartást, hanem Abban bízva, aki

akkor is megmarad, ha jön a gazdasági krízis. Az ilyen ember reménysége akkor is megáll, ha mindent elveszít. „*Azoknak, akik gazdagok e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, se ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban, hanem az élő Istenben*” (1Tim 6,17).

Másodszor, kinek mit adott Jób? Az Ige tanítása szerint a jellemes hívő ember, ha Istentől áldást kapott, akkor másnak is áldást ad tovább, s nem átkot. Hasonlóképpen Jób sem átkozta az őt gyűlölőket, hanem inkább megetetett mindenkit, beleértve

ellenségeit is (31,29-31). Ilyen a hívő ember jelleme: ha őt átkozzák és gyűlölik, ő még mindig képes arra, hogy áldjon másra és szeressen. „*Nem fizetvén gonosszal a gonoszért, avagy szidalommal a szidalomért; sőt ellenkezőleg, áldást mondván, tudva, hogy arra hívattatok el, hogy áldást örököljetek*” (1Pt 3,9).

Milyen tehát a hívő ember jelleme? Olyan, mint a Jóbé, akinek életét a mindennapokban is szentség, hűség és tisztesség jellemezte, függetlenül attól, hogy őt jó vagy balsors érte az életben. Kövessük példáját!

a láthatatlan világ sok csodás eseményét, akkor mennyire álmélnánk! Akkor sok esemény, amelyet nem értünk és amely ellen tiltakozunk, világos és elfogadható lenne. Akkor meglátnánk Isten bölcs intézkedését életünkben,

melyek azt célozzák, hogy minden javunkra válják. Akkor boldogan tapasztalnánk, hogy sok ima és könyörgés, melyekről úgy véltük, hogy nem talált meghallgatást Istennél, milyen szép eredményekkel járt, ha nem is úgy, amint mi gondoltuk.

Ha néha-néha be tudnánk pillantani a látható dolgok mögé, akkor egészen másként vélekednénk és egész más következtetéseket vonnánk le. „*Uram, nyisd meg a gyermek szemét, hogy lásson!*” – imádkozott egykor Elizeus próféta és azután az a szolgáló, aki előbb még tele volt félelemmel és rettegéssel az ellenség nagy száma miatt, ámulva látta a fényes

mennyei seregeket. Ha hitszemeink olykor áthatolnának a hitetlenség és a közönyösség ködén, akkor ujjongva látnánk, hogy milyen messze terjedő intézkedéseket tett az Úr megmentésünkre és segítségünkre.

A legszebb és legörvendetesebb intézkedése az Úrnak az, hogy gondoskodott üdvösségünkről már akkor, mikor még nem is foglalkoztunk vele. Elkészít és készített mindent, hogy azok, akik „*az Urban bízna, meg ne szegyenüljenek*”.

Induljunk tehát bizalommal és reményteljesen a Megváltó lábnyomaiban, mert miénk az ígélet: „*Ímé, én veletek vagyok minden napon!*”.

(A Múlt Jelen Jövő naptár 1993-as száma alapján.)

EBF-Tanácsülés Názáretben

A múlt év szeptemberének végén a Szentföldön, Názáret városában tartotta soros évi Tanácsulását az Európai Baptista Föderáció. A jubileumi alkalomra cikkírónk az Európai Baptista Nőszövetség egyik küldöttjeként érkezett.

„Amikor Názáretbe ment, ahol felnevelkedett, szokása szerint bement szombat napján a zsinagógába és felállt olvasni.” (Lk 4,16) – szeptember 20-án este olvastam ezt az igét, bátorítást jelentett számomra az üzenete, mielőtt a budapesti repülőtérre elindultam volna. Az izraeli utazást Isten különös ajándékának tekintem. A Názáretben megtartott EBF konferenciára az Európai Baptista Nőszövetség egyik küldöttjeként érkeztem.

„Názáretből támadhat-e valami jó?” – kérdezte Nátánael 2000 évvel ezelőtt. „Jer és lásd meg!” – válaszolta Filep. „Meglátni, mi támadhatott Názáretből” – szeptember 21-24 között Názáret városában tartotta soros évi tanácsulását az Európai Baptista Föderáció. Különös érzés volt a Szentföldön lenni együtt hittestvéreinkkel. A megnyitó ünnepségre a Názáreti I-es számú baptista gyülekezetben került sor, ahol a helyi testvérek vendégszeretetét is élvezhettük.

Az EBF 55 tagszövetséget, illetve szervezetet egyesít Európából, Közel-Keletről, Közép-Ázsiából, összesen mintegy 800.000 taggal. A tanácsülésen beszámolók hangzottak el az EBF vezetői, illetve a különböző alegységek részéről, sor került az új tisztségviselők megbízására is. Az igei üzenet délelőttönként Názárettel, az Úr Jézus életével kapcsolatos igék alapján hangzott.

A szemináriumokon élénk beszél-

Názáret: a baptista imaház homlokzata.

getések voltak, olyan témakörökben, mint: Misszió a muzulmán környezetben. Az egyház és társadalom Kelet és Nyugat-Európában. Az újkori népvándorlás során kialakult közösségek, gyülekezetek integrálódása.

Egyik délelőtt a Musalaha csoport vezetői tartottak előadásokat. Ők a zsidó messiáshívők és a palesztin keresztyének közti biblikus megbékélést munkálják a Szentföldön. Mintegy 15.000 messiáshívő zsidó és kb. 10.000 evangéliumi keresztyén palesztin él Izrael földjén. Imádkozunk, hogy jöjjön létre megbékélés közöttük, imádkozunk

Jeruzsálem békességéért!

A főtthár, Tony Peck testvér beszámolójában – amelynek alap gondolatát a Mík 6,8 adta – az evangélium és a társadalom kapcsolatáról is szólt. Hangsúlyozta, mennyire fontos, hogy mi hívő emberek az evangélium által pozitívan befolyásoljuk a társadalmat. Példának állította: baptista testvéreink ezt teszik a különböző segélyszervezetek által is. Isten és embertársaink felé megnyilvánuló szeretetünk legnagyobb jele az, ha megosztjuk az életadó igét a körülöttünk levőkkel.

A beszámolóban elhangzott, hogy az EBF-küldöttség járt többek között Üzbegisztánban is, ahol szót emeltek a vallásszabadságért; ott élő testvéreink komoly hitpróbáknak vannak kitéve.

A tanácskozáson jelen volt a Baptista Világszövetség Szeretszolgálatának elnöke is, Paul Montacute, aki elköszönt az európai baptistáktól, több évtizedes szolgálata után nyugdíjba vonul.

Az EBF rendszerében az elnököt, és az alelnököt két éves ciklusokra választják, az elnöki szolgálatot mindig az addig alelnöki tisztséget betöltő testvér veszi át. A leköszönő Valeriu Gilechi moldáviai testvért tisztségében Hans Guderian német lp. követi. Testvérünk hosszú ideig az Európai Baptista Misszió vezetője volt. Megtisztelő számunkra, hogy az alelnöki tisztségre dr. Otniel Bunaciu testvér, a Román Baptista Unió elnöke került.

Az első sorban az Európai Baptista Nőszövetség vezetősége az EBF konferencián.

Hans Guderian testvér székfoglaló beszédében a baptista gyülekezetek kihívásairól szólt, hangsúlyozva: a közösségre is sok veszélyt hoz a posztmodern kor Nyugaton, de Keleten is. Ezzel együtt jár az elvilágiasodás, a gyülekezetek bezárkózása, a szegények és gazdagok közötti szakadék mélyülése. „Európa a mi otthonunk, vigyázzunk otthonunkra, vigyázzunk az egymás iránti bizalomra!”. Megemlítette: ez immár harmadik útja Izraelbe. Emlékeztet az első, amikor több generáció képviselőivel együtt jöttek el, hogy együttérzésüket, felelősségüket fejezzék ki a sok szenvedést megért izraeli emberek iránt. Tette ezt úgy is, mint aki szülővárosában, Berlinben, sok szomorúság és fájdalom szemtanúja volt.

A Tanácsülés záróakkordjaként a közeli Galileai-tengerhez utaztunk, ahol a Hegyi beszéd elhangzott. Emlékeztünk a Boldog mondásokra, az Úr Jézusnak Péterrel való beszélgetésére. Különös élmény volt megállni a parton, tudva, hogy kétezer éve itt járt a Megváltó, itt ült a csónakba

Baptista iskola Názáretben.

tanítványaival, lecsendesítette a vihart. Gyönyörű, tiszta idő volt, nagyon szépen látszott a túlsó part. Mintha hallottam volna az Úr Jézus szavait: „menjünk át a túlsó partra...”.

Szívemben hálával, ugyanakkor azzal a felerősödött meggyőződéssel tértem haza: milyen jó, hogy az Úr

Jézus mindenütt követhető, nem kell a Szentföldre utazni, hogy nyomdokai-ban járjunk. Ott is vannak, akik földi értelemben nyomaiban járnak ugyan, mégis Nélküle élnek. Kívánom, járjunk a nyomában, hogy amikor hív, követhessük boldogan a túlsó partra!

ÖZV. VÉKÁS ZOLTÁNNÉ

Názáret (fotónkon) a legnagyobb arab település Izraelben 75.000 lakossal, 2/3-a muzulmán, 1/3-a keresztyén. Szomszédságában fekszik Názáret Illit (a zsidó Názáret), mintegy 50.000 lakosának 80%-a zsidó. Názáretben és környékén (Haifa, a galileai Kána, Acco) él az izraeli baptisták nagy része. 1911-ben Názáretben alakult az első szentföldi baptista gyülekezet Shukri Mosa palesztin hívő által. 1935-ben alapították a názáreti baptista iskolát, amely azóta is az ország legelismertebb iskolái közé tartozik. 2007-ben egy szeminárium is nyílt a Szentföldön.

Sok szenvedés és fájdalom után, életének 76. évében **Szűcs Géza** hazatért Teremtőjéhez. Temetése november 29-én volt Dabason (Magyaró.).

Testvérünk 1935. május 20-án született Gertyenesen (Dél-Erdélyben, Krassó-Szörény megyében), Szűcs Mihály és Pálosi Rozália 5. gyermekeként. Ugyanott nevelkedett, elmondása szerint nagy szeretetben és boldogságban, mivel ő volt a legkisebb a családban nagyon sok szeretetet kapott édesanyjától és nagyobb testvéreitől. 1949-ben inasiskolát kezdett, '52-től Resicán, majd Boksánban dolgozott a híd-darú gyárban. Temesváron merített be 1952-ben, és aktív tagja lett a gertyenesi baptista gyülekezetnek. 1959-ben feleségül vette Szigeti Évát, házasságukból két gyermekük született: Géza fiuk, majd hét évvel később nagy örömeikre Évike lányuk. Gertyenesen, a Szűcs-családok összefogásával épített házat, de tíz év múlva, '73-ban, családjával Nagyváradra költözött és a belvárosi gyülekezetnek lett a tagja. Nyugdíjazásáig, '91-ig az IAMT autóalkatrész gyárban dolgozott. Az Úr öt unokával ajándékozta meg. 1997-től 14-éven át Dabason élt leánya mellett, míg az Úr hazahívta. A temetésen a vigasztalás ígését Szűcs Sándor szatmárnémeti lelkipásztor hirdette, énekekkel a nagy Szűcs-család énekkara szolgált. *(Szűcs Tibor)*

Aradon, a belvárosi gyülekezet november 28-án kísérte utolsó földi útjára **Dragán János**, aki 82 évet kapott Teremtőnkől. Elköltözött testvérünk kitartó tagja volt a gyülekezetnek, amíg ereje engedte, hűséges látogatta a közösséget. Rövid ideig tartó szenvedéssel befejezte földi

életét. A kápolnánál a Mt 24:35-42 -ből hangzott a felhívás: „Készüljünk az Úr Jézus várására”, a sírnál pedig a 2Kor 5:10 alapján: „Készüljünk az utolsó ítéletre”. Az énekkar szép szolgálata megerősítette a Simon András lelkipásztor által hirdetett ígétet. Vigasztalást kívánunk a gyászoló családnak. *(S.A.)*

November 9-én Gertyenesen kísértük utolsó útjára **Szűcs Ferencet**, akit életének 84 évében szólított haza az Úr. Testvérünk 1927. december 24-én született Gertyenesen. Kora ifjúságában megismerte Jézus Krisztust, és hűséggel szolgált 1988-ig szülőfalujában, majd 2009-ig Székelyudvarhelyen. Kiújuló betegségére való tekintettel Aradra költözött és itt élt haláláig. A gyászistentiszteleten Szűcs Sándor lp. magyar és román nyelven (1Móz 30:25/b), Boros Róbert lp. magyarul, (2Tim 4:6-8) és Simon András lp. románul szolt. A sírnál Simon András magyarul (1Thessz 4:13-18) és Boros Gyula románul (2Tim 4:7-8) hirdetett vigasztaló igei üzenetet. A székelyudvarhelyi gyülekezet részvétnyilvánítását István József testvér tolmácsolta.

A gyászistentiszteletre összesereglett Szűcs család tagjaiból alakult alkalmi kórus szolgált énekekkel, elhangzott két költemény is. Az örök életben való találkozás reménységével búcsúzott tőle felesége, húga, 4 gyermeke, 11 unokája, 2 dédunokája, és a népes Szűcs család. A gyászoló gyülekezet az üdvözítő Jézus Kristus szavaival (Jn 11:25) vett búcsút Szűcs Ferenc testvérünktől: „*Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is él*”. *(Szűcs Ernő)*

GYÉMÁNTMENYEGZŐ

Szabó Miklós és Juliánna 60 esztendővel ezelőtt 1951 október 16-án kötöttek házasságot. Akkor Weniger András hadad-nádasdi lelkipásztor imádkozott értük. Isten meghallgatta azt az imádságot, mert Szabó testvér mostanra már 49 tagúra bővült családjával együtt mondhatja: „*Mindeddig megsegített minket az Úr*”. Lelki otthonra e 60 évben a hadad-nádasdi, lupényi, zilahi, és gödöllői baptista gyülekezetekben találtak. Ezen gyülekezetekben sok örömet és áldást jelentettek, tapasztaltak. A 60. házassági évfordulóról egy hálaadó istentisztelet keretén belül emlékeztet meg Gödöllőn 2011. október 15-én, ahol Asztalos Imre nyugalmazott lelkipásztor a JerSir

3:20-26 alapján beszélt az Úr jóságáról. Testvéreinket az Úr 8 gyermekkel, 22 unokával, 4 dédunokával és hozzátartozóikkal áldotta meg. Az Úr legyen mindezért a dicsőség! *(V.E.)*

Megromlott emberi kapcsolatok

A múlt év július 27-én hunyt el **John Stott**, a 20. század evangéliumi mozgalmának kiemelkedő személyisége. Munkásságát méltatták a sajtókiadványok: az amerikai Time magazin a világ egyik legbefolyásosabb embereként említette. Számos könyve magyarul is megjelent, talán a legkorábban a **Hinni Jézusban** című, amelyből alább idézünk.

Énközpontúságunk egész magatartásunkat áthatja. Nagyon nehezen tudunk másokhoz alkalmazkodni. Vagy megvetünk másokat, vagy irigyeljük őket. Vagy magasabbrendűnek érezzük magunkat, vagy kisebbségi érzéseink vannak. Igen ritkán fordul elő, hogy józan, kiegyensúlyozott véleményt alkottunk önmagunkról. Ez egyeseknél abban mutatkozik meg, hogy tele vannak önsajnálattal, sértődések vagy ingerlékenyek; mások féltékenyek vagy könnyen neheztelnek másokra.

Egyetlen emberi kapcsolat sem mentes ezektől a problémáktól. Vegyük például a szülők és gyermekek, férj és feleség, munkaadó és munkavállaló közötti kapcsolatokat! Igaz, hogy a fiatalkori bűnözéseknek egyik fő oka a rendezett családi körülmények hiánya. Az is tény azonban, hogy az ilyen bűnözők tulajdonképpen érvényesülni akarnak azzal, hogy fellázadnak a társadalom ellen. Válasok százait lehetne megelőzni, ha a felek inkább magukat hibáztatnák, nem pedig házastársukat. Amikor házaspárok jönnek hozzám azzal, hogy a házasságuk veszélyben forog, szinte minden esetben megfigyeltem, hogy a két fél egész másképpen írja le a helyzetet – gyakran annyira eltérően, mintha nem is ugyanarról a házasságról beszélnének.

A legtöbb vita félreértésen alapszik, a félreértések oka pedig az, hogy nem sikerül a másik ember szempontjából nézni a dolgokat. Jobban szeretünk beszélni, mint a másikat meghallgatni, és jobban szeretünk vitatkozni, mint engedelmeskedni. Ha a vitatkozó felek hajlandók lennének arra, hogy önkritikát gyakoroljanak, a másikat viszont megértően kezeljék, igen sok konfliktus megoldódna. Mi általában önmagunk iránt túlzottan megértőek vagyunk, másokat ugyanakkor könnyen kritizálunk. A munkahelyi, de még a nemzetközi problémákat is könnyebben meg lehetne oldani, ha nem hiányozna annyira a kölcsönös megértés lelkülete.

Korunk feszültségeinek két fő oka van: egyrészt a félelem, másrészt az értetlenség. Nagyon egyoldalúan szemléljük a világot. Eltúlozzuk mind saját erőnyeinket, mind pedig mások hibáit.

A társadalom hibáit kipellengérezni nem nehéz. Ezt azonban csak azért tettem, hogy rámutassak arra, hogy minden bajnak a gyökere az ember önző beállítottsága, más szóval bűnössége. Ez az, ami az embereket szembeállítja egymással. Ha az önérték helyébe az önfeláldozás lelkülete lépne, akkor oldódna konfliktusaink. Az „*önfeláldozás*” a Biblia nyelvén „*szeretet*”. A bűn olyan, mint egy mindent magába szívó örvény, a szeretet viszont forráshoz hasonlítható. A bűn mindent magához akar ragadni, míg a szeretet lényege az odaadás. A bűn kapni akar, a szeretet mindig adni igyekszik.

Szükséges tehát, hogy az emberben gyökeres változás menjen végbe. Ehhez azonban isteni beavatkozásra van szükség, mert az ember egymaga nem tudja „*átállítani*” önmagát, nem tudja kimozdítani önmagát világának középpontjából. Ehhez Megváltó, Szabadító kell.

Azért kellett ennyire hangsúlyozni az ember bűnösségét, hogy meggyőződjünk arról, hogy valóban szükségünk van Jézus Krisztusra, hogy megértsük és elfogadjuk azt, amit ő nyújt. Hinni csak az tud, aki tudja, hogy magától nem boldogul; Krisztust nem tudjuk elfogadni, amíg meg nem láttuk, hogy milyen nagy szükségünk van rá. Ő maga mondta: „*Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket.*” (Mk 2:17) Csak akkor ismerjük be, hogy nagy szükségünk van gyógyulásra, ha megláttuk, hogy valóban betegek vagyunk, mégpedig halálos betegek. (...)

JOHN STOTT: HINNI JÉZUSBAN – A KERESZTYÉNiség LÉNYEGE

„Én vagyok a közepe annak a világnak, amit látok. Látóhatárom szélét az határozza meg, ahol állok... A jó neveltetés enyhítheti egocentrikusságomat azáltal, hogy növeli az érdeklődési körömet. De ez csupán olyan, mintha fölmennék egy kilátótoronyba, ami a látókörömet valóban növeli, ettől függetlenül még mindig én maradok a középpontban, és mindent magamhoz viszonyítok.” – William Temple angol érseket idézte Stott a fenti írásában.

HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓ

Domokos Lajos és Ilona Szilágyballán, december 3-án, családi körben tartották meg házasságkötésük 50. évfordulóját. Öt gyermekük közül hárman voltak jelen (két lányuk és egy fiuk), valamint az öt unoka. Az USA-ban élő két lányuk, és az ottani két unoka telefonon köszöntötte a szülőket, illetve a nagyszülőket. Testvéreink Isten iránti hálás szívvel emlékeztek meg arról, hogy 1961. december 16-a óta együtt járják életútukat. „*Aki hálával áldozik, az dicsőít engem, és aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását*” (Zsolt 50:23).

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Felhívás!

Azzal a kéréssel fordulok gyülekezeteink testvériségéhez, hogy legyenek segítségünkre a közösségünket érintő és befolyásoló információk hasznos, hiteles és szabad továbbításában. Felgyorsuló világunkban az írott sajtó – jelen esetben a Szeretet lap – igencsak korlátolt a hírek és információk gyors és tetemes közlésében. Ellenben az elektronikus sajtó(TV, Rádió, Internet) nagyon is gyorsan és bőven juttatja el a híreket, tudósításokat, hirdetéseket egy közösség tagjaihoz. Miről van tehát szó? Tudósítói hálózatot szeretnénk kiépíteni, hogy a gyülekezeteinkben történő eseményekről (evangelizáció, temetés, menyegző, bemerítés, gyermekbemutató, betegekért, próbákban levőkért való közbenjárás stb.) naprakészen tudjunk beszámolni Szövetségünk honlapján mely a www.magyarbaptista.com internetes címen érhető el.

Olyan személyeket keresünk tehát, akik járatosak az elektronikus levelezésben (E-mail) és készek, akár hetente vagy alkalmanként megírni egy-egy levelet, tudósítást a gyülekezetekben történt eseményekről és elküldeni. Ők lehetnek majd azok, akiken keresztül a körlevelek, hirdetések, felhívások a Szövetségünk vezetőségétől is sokkal hamarabb eljutnak a gyülekezetekhez. Megkérjük tehát a gyülekezeteket, hogy amikor az éves közgyűléseket tartják, akkor a fentieket figyelembe véve válasszanak olyan megbízható személyt, aki alkalmas erre a feladatra. Ez is egy felelős gyülekezeti szolgálat, amit az Úr meg fog áldani. A megbízott személy email elérhetőségét kérjük eljuttatni a baptistalelkipasztor@gmail.com címre.

VERESS EFRAIM, kommunikációs alelnök

BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

A Galileai-tenger

– Különös élmény volt megállni a parton, tudva, hogy kétezer éve itt járt a Megváltó, itt ült a csónakba tanítványaival. Tiszta idő volt, szépen látszott a túlsó part. Mintha hallottam volna az Úr Jézus szavait: „menjünk át a túlsó partra” – fotó és tudósítás (12-13. old.): Vékás Erzsébet.